

Nr 59

Av herr Berglund m. fl., *angående avskrivningsunderlaget vid beskattningen för maskiner och inventarier.*

(Lika lydande med motion nr 50 i Första kammaren)

En viktig och ännu olöst skattefråga, som från bl. a. *folkpartiets och centerpartiets sida* aktualiserats vid flera tidigare riksdagar, gäller rätten att göra avskrivning på *återanskaffningsvärdet* för maskiner och inventarier.

Någon sådan rätt existerar f. n. inte i den svenska skattelagstiftningen.

Grundtanken ur företagsekonomisk synvinkel är att avskrivning skall ske på det värde som är erforderligt för att vid en utrangering återanskaffa ifrågavarande tillgång. I annat fall kommer avskrivningen inte att förslå till återanskaffningen.

Genom införandet av rätt till avskrivning på återanskaffningsvärdet stimuleras företagen till från samhällssynpunkt önskvärda investeringar i maskiner och inventarier. Även årets statsverksproposition kan sägas understryka vikten av att industrien stimuleras till ökade investeringar. I finansplanen framhålles sålunda, att en snar investeringsökning inom industrien måste betraktas som en väsentlig förutsättning för att den gynnsamma produktivitetsutvecklingen skall kunna fortsätta.

Såsom framhållits i tidigare motioner från vår sida har frågan länge varit uppmärksammas i skattediskussionen. Önskvärdheten av att hänsyn vid avskrivningarna skall kunna tas till penningvärdets försämring underströks redan av 1924 års skatteberedning. I och med den år 1938 genomförda fria avskrivningsrätten minskade behovet av avskrivning på återanskaffningsvärdet. Genom 1955 års skattelagstiftning slopades den fria avskrivningsrätten, och frågan har därefter fått förnyad aktualitet.

Då frågan vid 1963 års riksdag var uppe till behandling hänvisade bevillningsutskottet bl. a. till att värdesäkringskommittén vid sina överväganden även skulle uppmärksamma frågan om avskrivning av maskiner och inventarier på grundval av tillgångarnas återanskaffningsvärde. Skatteberedningen kunde dessutom väntas pröva frågan i sina överväganden rörande företagsbeskattningens utformning.

Frågan kom åter upp vid 1964 års riksdag. Då hade värdesäkringskommittén avgivit sitt betänkande. Kommittén hade studerat frågan men framlade inte något konkret förslag i ärendet utan stannade vid att det material

som kommittén sammanställt och utarbetat borde utgöra grundval för fortsatt skattetekniskt utredningsarbete.

Vi vill understryka och upprepa kravet från vår sida till 1964 års riksdag på fortsatt utredningsarbete i syfte att utarbeta en skatteteknisk lösning av frågan om rätt till avskrivning på återanskaffningsvärdet för maskiner och inventarier. Vi vill betona att vad vi då anförde fortfarande äger giltighet, nämligen att denna fråga utan olägenhet bör kunna lösas för sig utan samtidig lösning av de mer omfattande problem som sammanhänger med den s. k. realbeskattningen i dess helhet. Enligt vår mening bör därför riksdagen nu i skrivelse till Kungl. Maj:t uttala sitt önskemål om ett skyndsamt utredningsarbete i fråga om rätt till avskrivning på återanskaffningsvärdet för maskiner och inventarier. En sådan utredning kan enligt vår mening ske antingen fristående eller inom ramen för skatteberedningens arbete.

Med hänvisning till vad i motionen anförts hemställer vi,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t begära fortsatt, skyndsamt utredningsarbete i syfte att utarbeta och för riksdagen framlägga förslag om rätt vid beskattning till avskrivning på återanskaffningsvärdet för maskiner och inventarier.

Stockholm den 20 januari 1965

Matteus Berglund

Mac P. Hamrin

Nils G. Hansson

Johannes Antonsson

i Kalmar

i Skegrie

Erik Grebäck

Sven Wedén

Gunnar Larsson

i Luttra